

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

استاد محمد نسیم «اسیر»
لشکرگاه - ۱۵ میزان ۱۳۳۴ ش

به یاد کابل

بار بار متوجه شده ایم که شعراء و نویسندگان محترم در جلالی وطن، اشعار و مطالب سوزناکی به یاد وطن، از جمله کابل زیبا می نویسند. این هیچمدان نیز چند باری درین راستا طبع آزمائی نموده و اشعاری سروده ام. اخیراً با مرور به دفتر خاطرات گذشته به شعری برخوردم که پوره پنجاه و پنج سال قبل، یعنی ۱۵ میزان ۱۳۳۴ شمسی در لشکرگاه مرکز ولایت هلمند به یاد کابل سروده شده است. با مطالعه این شعر، با اعجاب و در عالم خیال خطاب به کابل عزیز گفتم که:

ای کابل زیبا! این چه لطفی، چه طراوتی چه لطافتی، چه نزاکت و ظرافتی در وجود تو، در فضا و هوای تو نهفته است که حتی در جوار تو که هر آن در آغوش پرمحبت تو رسیدن میسر است، دوستان در فراق تو با درد و سوز فریاد بلند می کنند؟

با تقدیم این شعر باید یادآور شوم که در ابیات آن از اشخاصی چون کاکه تیغون، کاکه کریم خان، خان وردک، لاله عبدل چرسی و آپه شیو یاد شده است، که هر کدام دران دوران به شیوه ای در گرمجوشی شهر زیبای کابل سهم خاص خود را داشته اند. اینک همان شعر را به حیث خاطره ای خوش، به شیفتگان آن شهر فراموش ناشدنی تقدیم می کنم:

نمی دانم امروز کابل چطور است	همان قطره آب در گُل چطور است
ز بارانه اش نیستم هیچ واقف	که با بیرو بار سر پل چطور است
چه احوال دارند، کیسه بُرائش	پولیس سراپا تغافل چطور است
بگو حال "تیغون" مجذوب محزون	که کردست بر حق توکل چطور است
اگر خان وردک خموشست از چیست	وگرنه به اطفال کابل چطور است
ز "کاکه کریم خان" خبر هم ندارم	که "شیو" پرشور و غلغل چطور است
اگر چرس شیرک میسر نگرده	کتی بوغه ئی لاله عبدل چطور است
کتی خاکباد سر جاده هایش	جوانان پر پیچ کاکل چطور است
مرادست تقدیر آواره کرده	زه چه این چنینم، هغه بُل چطور است
گل حسرتم داغ کرده است امروز	که آن یار افسرده سنبل چطور است
به شاخ طرب، گل نمی بینم امروز	بگو باغبانا که بلبل چطور است
نگاری که سرخیل خوبان شهر است	دل من پیش می زند وُل چطور است

چه رنگ است بزم سرور رفیقان ز "مینا" بپرسید ، قلقل چطور است
گل آغا چه احوال دارد ندانم به "ماگل" بگوئید "شاگل" چطور است
من اینجا که جزئی ز غمدیگانم بگوئید حال دل کل چطور است
«اسیر» از گل و باغ کابل چه گوئی
دل تو که برگشته از گل چطور است